

Fei Tian College

Föreläsning om klassisk kinesisk dans

Hongzhi Li

27 juli 2019

Vad är ”klassisk kinesisk dans?” Låt oss tala om dess grunder. Dess rörelser och poser (*shen-fa*)ⁱ har uråldriga rötter i kampsporten, samt i det faktum att namnet på kampsport (*wu*, som i *wu-shu*) uttalas på samma sätt som namnet på dans (*wu*, som i *wu-dao*)ⁱⁱ. Denna dubbla användning infördes av gudomar. Samtidigt kommer känslan (*shen-yun*)ⁱⁱⁱ hos klassiska kinesiska dansrörelser främst från traditionella kinesiska operarörelser^{iv}. Tidigt kallades klassisk kinesisk dans faktiskt ”operadans”.

Så varför säger en del att klassisk kinesisk dans är en ny dansform skapad av Beijings dansakademi? De rörelser och poser (*shen-fa*) [som Beijingakademien lär ut] kommer verkligen från kampsport och även från opera. Men, [förr i tiden,] för att göra dansformen lämplig för utläring på en dansskola, och för att få den att verka mer i linje med moderna begrepp om hur dans ska vara, anammade Beijingakademien en del av balettens träningsmetoder för dansens grunder på nybörjarnivå. När det gäller delen med luftburna snurrande volter (*tan-zi-gong*)^v i klassisk kinesisk dans så är den ännu mer rotad i de olika konstformerna som traditionellt har varit en del av den kinesiska kulturen i tusentals år. Enkelt uttryckt skapade Beijings dansakademi inte Kinas klassiska dans. Vad den skapade är termen ”klassisk kinesisk dans”. Den tog det ursprungliga namnet ”kinesisk operadans” och ändrade det till ”klassisk kinesisk dans”.

Beijings dansakademi medger själv att dess danskänsla (*shen-yun*) kommer från hur människor rör sig i kinesisk opera, och de grundläggande elementen i rörelser och poser (*shen-fa*) kommer främst från kinesisk operadans och kampsport. Och kinesisk opera säger faktiskt att dess *shen-fa* härrör från kampsport; operan hade faktiskt anammat *shen-fa* från traditionell kinesisk kampsport redan i en avlägsen forntid. Allt detta säger oss att klassisk kinesisk dans är något som har funnits länge och ingenting som Beijings dansakademi har uppfunnit.

Så varför säger Beijings dansakademi att klassisk kinesisk dans är en ny form som den skapade? Den ändrade naturligtvis inte bara namnet från ”operadans” till ”klassisk kinesisk dans” – den skapade en uppsättning metoder för utläring av klassisk kinesisk dans. Akademien är verkligen den som gav dansformen det nya namnet; tidigt kallade den också klassisk kinesisk dans för ”operadans”. Och den införde undervisningsmetoder från balett. Naturligtvis var det inte allt; den använde också akademiformen för att undervisa i klassisk kinesisk dans. I gamla tiders Kina bedrevs studierna i scenkonst med traditionella undervisningsmetoder. Teatertrupper hade som praxis att erfarna, ledande artister^{vi} undervisade elever och en del åtog sig många elever åt gången, till och med de

dussintals personer som utgjorde en hel teatergrupp. Men i fråga om att Kinas klassiska dans kom in i dansakademier och lärs ut som ”klassisk kinesisk dans” kan Beijings dansakademi ha varit den första som gjorde det vid den tiden. Men de unga eleverna som gick på skolan senare förstod inte riktigt allt detta. Dessutom undergrävde det onda KKP^{vii} avsiktligt den kinesiska historien, vilket gjorde att dessa elever inte kände till kinesisk historia, så de sade att ”klassisk kinesisk dans” är en ny dansform som akademien uppfann. Detta i sig är att ringakta historien och arvet från Kinas tusenåriga traditionella kultur.

Samtidigt som Beijingakademien inrättades använde faktiskt provinser och scenkonstgrupper över hela Kina också denna typ av kinesisk dans i sin undervisning och i sina föreställningar. På 40- och till och med på 50-talet tillhörde vår egen rektor vid Fei Tian Academy of the Arts, Miss Guo, Zhongnans teaterkompani, och de uppträdde redan då med det. Det var till och med innan Beijings dansakademi hade grundats! Så med andra ord, omkring tiden för skolans grundande använde många artisttrupper i Kina redan den klassiska stilen av kinesisk operadans i sina föreställningar.

Ni vet, all terminologi som Beijings dansakademi använder i sin klassiska dansinstruktion kom från operadans – vare sig det är namnen på specifika dans tekniker och vad de kräver, eller de termer som används i *shen-fa* och *shen-yun*. Dessutom tog den termerna och använde dem exakt som de var. Detta innefattar termer som *chong* och *kao*^{viii}; *han* och *tian*^{ix}; *ning*, *qing*, *yuan*, *qu*^x; de tre cirkulära rörelsevägarna för *ping-yuan*, *li-yuan* och *ba-zi-yuan*^{xi}; *shou*, *yan*, *shen*, *fa*, *bu*^{xii}; *liang-xiang*^{xiii}; *jing*, *qi*, *shen*^{xiv} och många, många andra saker. Dansformens alla väsentliga element – för att gå åt höger gå först åt vänster, för att gå upp gå först ner, för att gå bakåt gå först framåt, för att gå framåt gå först bakåt, och så vidare – dessa fördes in från opera, exakt som de är. Så vad jag säger är att akademien inte skapade dessa saker; de var en del av Kinas klassiska dans från första början. Ända sedan Beijings dansakademi tog Kinas ”operadans” och döpte om den till ”klassisk kinesisk dans”, började alla i hela Kina använda termen för att beskriva sin egen dans – från de lokala artisttrupperna till de militära artisttrupperna i varje provins, från amatörerna till de professionella scenkonstgrupperna, och alla de större yrkesskolorna och colleges, med undantag för dramaskolor och teatrar.

Och detta för oss till Shen Yun och Fei Tian College – använder de inte båda klassisk kinesisk dans? Ja, i första början använde Shen Yun och Fei Tian College verkligen den stil eller rytm (*yun-lü*)^{xv} i klassisk dans som lärdes ut vid Beijingakademien, för när de lärde ut *shen-fa* hade Beijingakademien kommit med en standardiserad *yun-lü*. Emellertid hade alla grundläggande *yun-lü*-element funnits sedan länge. Shen Yun använde helt enkelt den *yun-lü* som lärdes ut vid akademien. Ni förstår tanken, eller hur? Shen Yun och Fei Tian använde sig helt enkelt av Beijings dansakademis *yun-lü*.

Situationen idag är att varje provins i Kina har sin egen stil av klassisk kinesisk dans. Inte ens det flertal colleges i Beijing använder Beijings dansakademis *yun-lü* och de avvisar den till och med öppet. Det finns inte en enda artistgrupp i hela Kina som använder Beijings dansakademis [sätt] i sin dans-

undervisning eller i sina föreställningar, eftersom alla tycker att deras egen version av klassisk kinesisk dans är den bästa. Det konstiga är att till och med Beijingakademins alldeles egna danskompani för ungdomar har tagit klassisk kinesisk dans och ändrat den till oigenkännlighet, och blandat i något så kallat ”modern dans i kinesisk stil”. För Beijings dansakademi är detta verkligen ett slag i ansiktet. Om man inte ens respekterar sig själv, hur kan man förvänta sig att andra ska respektera en? De tar till och med den här påhittade saken som de kallar ”Han-Tang-dans” och lär ut den som klassisk kinesisk dans, när det i själva verket inte är något annat än rävars rörelser och har en ondskefull atmosfär över sig. Det är verkligen sorgligt att se detta hända vid Kinas högst ansedda dansinstitution.

När Fei Tian College först grundades ville den lära ut Beijings dansakademis *yun-lü*, så det var nödvändigt att använda några av Akademins dansrutiner för inlärningsändamål. I själva verket kunde Fei Tian ha använt den dans-*yun-lü* som lärdes ut vid Kinas Minzu-universitet, eller någon annan regional eller provinsiell dans-*yun-lü*, eller hade bara direkt kunnat använda dans-*yun-lü* från opera. Men eftersom de flesta av instruktörerna vid Fei Tian Academy of the Arts på den tiden var före detta elever från Beijings dansakademi var det bara naturligt att följa den *yun-lü* som instruktörerna hade lärt sig. Hursomhelst var Beijingakademins *yun-lü* korrekt, och det uppfyllde Shen Yuns behov, så den användes för instruktion.

När det gäller *yun-lü*, låt oss se på saker ur ett kultiverings- eller andligt perspektiv. Den kinesiska kulturen var skänkt av gudomar och har vakats över av högre varelser. På den tiden när Beijings dansakademi satte ihop ett studieprogram för klassisk dans, hade högre varelser sedan länge vetat att detta var något som Shen Yun skulle behöva använda i framtiden. Så det fanns definitivt en gudomlig hand bakom den här dansformen. Det faktum att Shen Yun skulle använda denna dansform för att erbjuda räddning i människovärlden var en mycket viktig sak. Mänsklig kultur upprepar sig om och om igen. Det fanns en fråga om huruvida [dansformen] skulle vara i linje med den kultur som gudar hade etablerat för mänskligheten långt före historiens gryning. Så för att dessa saker skulle kunna användas av Shen Yun för att rädda varelser, måste förberedelser göras i förväg. Ur detta perspektiv gjorde de som etablerade Beijings dansakademis undervisningsmetoder för klassisk kinesisk dans en fantastisk sak.

När Shen Yun Performing Arts och Fei Tian College har kommit så här långt kan ni se att Fei Tian och Shen Yuns standarder för *shen-fa* nu är rätt annorlunda än dem hos Beijings dansakademi. Vad Shen Yun och Fei Tian College söker uppnå genom sin klassiska dansinstruktion är helt annorlunda än vad Beijings dansakademi är ute efter. Den förstnämnda vill återgå till det traditionella sättet och föra tillbaka denna dansform till sitt högsta tillstånd, själva essensen i Kinas gudaskänkta kultur. Den senare följer däremot samhällets nedåtgående spiral och i sina försök att följa modet och vara trendig, förvanskar den det traditionella och klassiska. Vid denna tidpunkt har den till och med lagt till modern dans i kinesisk stil, nutida dans och den falska Han-Tang-saken i den

klassiska dansavdelningens läroplan och föreställningar; den så kallade Han-Tang-dansen och dess rörelser skapades faktiskt av dem som kontrollerades av räv-andar. De gillar inte att höra detta, det är säkert, för de kan tycka att deras intressen blir hotade. Men vem som än lär sig den saken kommer att bli besatt av en räv-ande. Man kan inte bara ignorera det när man ser att människor blir skadade. Men den saken har bara valsat sig in i dagens colleges. Så sorgligt det än må vara så är det en produkt i tiden.

Så när man ser på sakernas tillstånd nu, vare sig det är Beijings dansakademi eller Fei Tian College och Shen Yun, så är de grundläggande klassiska kinesiska danselement som de använder identiska. Det är bara det att deras standarder för *shen-fa* är olika, deras mål som institutioner är olika, och efter att Fei Tian och Shen Yun förlängde sin *shen-fa* blev *yun-lü* också annorlunda. I början använde Fei Tian College och Shen Yun helt enkelt Beijings dansakademis *yun-lü*. Men just nu är Shen Yuns *yun-lü* inte längre likadan som Beijingakademins och i själva verket har gapet gradvis vidgats mellan de två.

Som ni vet har Shen Yun uppnått de högsta standarderna vad gäller dansens *shen-fa*. Dessa *shen-fa*-färdigheter är något som eftersökts inte bara av dem inom klassisk kinesisk dans, utan också av dem i alla slags dansformer och fysiska scenkonster. Människor har sökt efter dem sedan forna tider, och några har sagt att inte en enda människa har dessa dansfärdigheter. De representerar prestation på topp i alla dansformer, och de kallas: ”*shen dai shou*” (kroppen leder armarna) och ”*kua dai tui*” (höfterna leder benen)^{xvi}. Träning med dessa tekniker förlänger ens lemmar så långt att det är utöver vad någon annan dansform har lyckats uppnå; även balett och artistisk gymnastik fortsätter att förundras över och eftersträva dessa saker. De har bara hört talas om dem men ingen kan lära ut dem och ingen kan verkligen förstå dem. Så är det nu, och ingen vet hur man tillämpar dessa saker. Men ni känner alla till ”*shen dai shou*” och ”*kua dai tui*”. Det här är saker som fördes vidare av mig, er *Shifu* (Mästare). De i Shen Yun såväl som eleverna och fakulteten vid Fei Tian College och Fei Tian Academy of the Arts har lärt sig dem och använt dem. Numera får eleverna utbildning i Shen Yuns stil av klassisk kinesisk dans, inte i Beijingakademins. Så i princip har Shen Yun sin egen danskänsla, sin egen *yun-lü*. Det som vi nu har är faktiskt inte längre likadant som Beijings dansakademis. Om ni skulle ta samma dansrutiner – precis som för några dagar sedan när ni tittade på en video av några med Beijings dansakademis rutiner – och framföra dem med Shen Yuns *shen-fa*, så skulle det se helt annorlunda ut. Så med andra ord, i början använde Shen Yun deras *yun-lü* men har med tiden skapat sin egen väg. Med det sätt som dess förlängningsmetoder har förvandlat dess *yun-lü*, har Shen Yun nu utmejslat sin egen nisch. Detta är något ni definitivt ska vara klara över.

Klassisk kinesisk dans är i sig verkligen ”klassisk” – en lysande kulmen på tusentals års kultur. Inte ens Beijings dansakademi kan undvika termen ”klassisk”, eftersom den också kallar den ”klassisk dans”. Varför kallar akademien den då klassisk dans? Hur kan en modern, nyuppfunnen dansform kallas klassisk? Är det inte en motsägelse? Skolan utvecklade bara en modern undervisningsmetod för den, medan allt som är klassiskt i fråga om den hade funnits

sedan länge och dess grundelement hade funnits sedan länge. Det låter vettigt, eller hur?

Förr i tiden talade jag med er om hur den kinesiska kulturen var gudomligt inspirerad och om hur Kina är en speciell plats – dess kultur skapades och har övervakats på alla sätt av högre varelser. Och alla människor runt om i världen, oavsett ras, hade en gång varit människor i en dynasti i Kina; de inkarnerade alla i Kina några hundra år innan de reinkarnerade någon annanstans, och så var det i femtusén år. Så den här kulturen, för att uttrycka det direkt, är något som alla runt om i världen har upplevt tidigare. Så när människor, oavsett ras och nationalitet, ser de traditionella numren som Shen Yun framför, har de denna vaga känsla av igenkännande – speciellt när de ser kulturen i föreställningen framförd i form av klassisk kinesisk dans. När de ser porträtteringen av de universella värderingar som mänskligheten har haft sedan urminnes tider, och av tänkandet, trosinriktningar och sedvänjor från traditionell kultur, så förstår de allt det. Och det beror på att någonstans i deras minnen ligger erfarenheter från den här typen av kultur. Så när Shen Yun räddar varelser genom sina föreställningar, kan människor förstå vad de tittar på och blir räddade. Om ni skulle använda något från någon annan etnicitet eller nationalitet skulle det inte ha så stor påverkan och skulle till och med vara svårt att förstå.

Låt oss tala om en annan aspekt av detta. Under den klassiska kinesiska dansens tidiga dagar, under förhistorien, när gudar skänkte kulturen till mänskligheten, visste de att människor skulle förvränga dansformen under det att den fördes vidare. Som vi vet går människor in för ”framsteg” – de vill göra avtryck genom att skapa något nytt, gå framåt på ett sätt som är annorlunda än andras, eller göra saker bättre än andra. Men den här typen av tänkande förändrar faktiskt traditionen. Oavsett hur mycket man ändrar något så kommer det inte att vara lika bra som originalet, vilket var en gudagåva. Ni kanske tror att det är trendigt, att det är riktigt nymodigt, att det är väldigt bra och intressant, men det har inget innehåll och det är ingenting som kommer att få gudomligt beskydd eller bli bevarat av högre varelser. Så tanken är att gudomar tog med dessa saker i beräkningen när de började föra ner klassisk kinesisk dans, och därför överlämnade de den inte direkt eller i sin helhet. En del av den fördes ner till hovet, en del genom folktraditioner och en del genom opera, men dess sanna *shen-fa* bevarades i kampsporten.

Ni vet att i historien var utövandet av kampsport en mycket seriös sak. På den tiden skulle de som utövade den kämpa in i döden och de måste använda den på slagfältet. Om man gjorde det planlöst skulle man bli dödad, och därför vågade ingen röra till den och detta förhindrade effektivt att *shen-fa* förändrades. De uppsättningar med rörelser som användes i kampsport har verkligen funnits i tusentals år, så deras *shen-fa* nedärvdes kontinuerligt. Men i våra dagar har KKP:s onda spöke kommit för att förfölja kineser och förstöra Kinas traditioner. När det såg att kampsport var en del av traditionell kultur, försökte det förstöra den också. Så det fick folk att skapa ny kampsport och avskaffa all traditionell kampsport. Det kan vara så att en del andliga kultiverare som lever i bergen har behållit de traditionella formerna och säkert skulle den verkliga

kärnan ha bevarats med dem. Men vad gäller den kampsport som kan hittas ute i världen så har den förstörts av det onda KKP och är ny kampsport som helt har trängt undan de traditionella formerna. Så traditionell kampsport är vad som effektivt bevarade denna *shen-fa* i tusentals år.

I Kinas större kultursfär påverkar och kompletterar konstformer varandra och kan lära av varandra. Till exempel har många konstformer lånat konsten av snurrande volter (*tan-zi-gong*), och många har lånat *shen-fa* från kampsport. Eller hur? Och en annan mycket avgörande sak är känslan (*shen-yun*) som har nedärvtts som en del av opera. Det värdefulla med *shen-yun* blir uppenbart när man försöker uttrycka saker med innehåll. I något så okomplicerat som balett finns inget krav på att förmedla inre mening. Men i klassisk kinesisk dans måste man, å andra sidan, ha denna *shen-yun*-aspekt, man måste kunna förmedla känslouttryck och kunna förmedla vad man än önskar. Detta är den roll som [*shen-yun*] kan spela, till exempel när man skildrar karaktärer i Shen Yuns dansberättelser. Med detta kan man skildra karaktärer; med detta kan man förmedla en handling; och med detta kan Shen Yun skapa dansteaternummer och använda dem för att rädda människor. När man ser på saker på så sätt kan man se värdet och betydelsen av gudaskänkt kultur.

Gudaskänkt kultur har ett speciellt karaktärsdrag, vilket är att balansen mellan *yin* och *yang* i människovärlden måste tas med i beräkningen. Det vill säga, en speciell sak är att ha både ett positivt och negativt syfte samtidigt. Så kampsport skulle inte kunna existera av en enda anledning och bara vara kampsport för dess egen skull. Ordet *wu* var tvunget att ha dubbel användning (武 för kampsport och 舞 för dans); uttalet är detsamma men skrivtecknen är olika. Och samma *wu* kan till och med användas på flera sätt. När högre varelser gör något är det inte bara för ett enda syfte. Närhelst något nytt dyker upp i världen kopplas det till saker i alla andra dimensioner. Så de måste tänka på vilken påverkan den saken kommer att ha i varje dimension: påverkan i dimensioner på både högre och lägre nivåer, i vertikala dimensioner och påverkan i horisontella dimensioner. När något nytt dyker upp kan man bara låta det få fäste i världen om det är något som kommer att ha en positiv effekt i alla dimensioner och kan harmonisera väl med allt annat. Annars kommer den saken inte att kunna få fäste, den kommer inte att erkännas och den kommer inte att föras vidare, eftersom den måste erkännas av högre varelser. Så när en gudomlig varelse överlämnar något så överlämnar han inte bara den här saken och bortser från allt annat. Han måste utjämna alla kopplingarna inom en väldig grupp varelser. Så detta är ingen enkel sak, eller hur? Inte alls.

När de inom artistvärlden börjar argumentera om saker kan det ibland bli rätt intressant. Människor i den kinesiska operavärlden ifrågasätter Beijings dansakademi och säger saker som: Hur kan ni säga att ni kom med någon sorts klassisk dans när allt det kommer från opera? Och faktiskt är det verkligen deras – särskilt *shen-yun* – allt det kommer från opera. Men sedan säger kampsportfolket [till operafolket]: Dansen som ni använder i er opera, den kommer helt och hållet från kampsport. Och det stämmer, i stort sett gör alltihop det. Till och med *shen-yun* [som används i opera] är något som utvecklats ur kampsportens

shen-fa, och så är det för allt det. Om man spårar den hela vägen bakåt kommer man fram till kampsport. Varför började jag med att prata om den dubbla användningen av *wu*? Att komma till roten och verkligen komma fram till vad det betyder, så är det en *wu* med dubbla tillämpningar: när den används i kulturell mening eller i scenkonstsammanhang är det för dans; när den används i militär (martial) mening är det för kamp. En kulturell och en militärisk; en positiv och en negativ. Det är som ni vet precis sådan den mänskliga kulturen är – när man tar fram något kommer det garanterat att manifesteras på två sätt i människovärlden. Om man vill åstadkomma något som är helt och hållet bra så går det inte, eftersom den saken också måste innehålla någonting dåligt. Och om man vill åstadkomma någonting dåligt kan man inte göra det heller, eftersom man måste ha något som är bra med det. Detta beror på att i människovärlden har saker och ting en balans mellan bra och dåligt, en balans mellan *yin* och *yang*. Och det är så detta fenomen kom till och det är sådan den mänskliga kulturen är.

Så varför motsätter sig alla – vare sig det är i himlen eller på jorden – det avskyvärda KKP? Högre varelser erkänner det inte – det är inte bra och inte heller är det slags ondska som gudar tillåter. Det är en avvikelse, ett mycket föraktat, verkligt ont monster. Det finns ingen plats för det i universum. Det är bara något som har dykt upp vid tidens slut när människor har mycket karma. Det spelar ingen roll hur hemskt eller tyranniskt det kan agera. Högre varelser använder det bara för att ta bort karma från dem med mycket karma, och när de är klara med det kommer de att förstöra det. Men när en högre varelse är bland människor och sprider Fa-undervisning från högre nivåer för att rädda människor, så är det annorlunda och han är inte bunden av principerna på det mänskliga planet.

Till sist var det jag talade om idag kortfattat men också riktigt. Det var verkligen så som alla dessa saker kom till. Förstod alla?

[*Danseleverna och skolfakulteten avslutar i enlighet med den kinesiska traditionen med att tacka sin lärare, med att säga, "Xie-xie, Shifu!" ("Tack, Mästaren")*]

(Översättning till engelska av ShenYun.com. 22 augusti 2019.)

<https://www.shenyun.com/chinese-dance/?chinese-dance/lecture-on-classical-chinese-dance>

-
- ⁱ Bokstavligt ”kroppens metod” (身法 *shēnfǎ*), detta inkluderar de huvudsakliga poserna och rörelserna i klassisk kinesisk dans.
- ⁱⁱ De kinesiska tecknen för kampsport (武, som i 武術 *wúshù*) och dans (舞, som i 舞蹈 *wǔdǎo*) är homofoner/likljudande, båda uttalas i tredje-ton *wú*.
- ⁱⁱⁱ Det första tecknet i denna term (身韻 *shēnyùn*) betyder ”kropp”. Den andra syftar på aura eller utstrålningen i en artists uttryck. Det övergripande konceptet avser uttryckandet av den inre skönheten eller känslan i klassisk kinesisk dans. Inte att förväxla med namnet Shen Yun (神韻 *shényùn*).
- ^{iv} Traditionell kinesisk opera (戲曲 *xìqǔ*) innehåller en rad scenkonstformer. En aktuell form som är känd i väst är Pekingopera.
- ^v Bokstavligt ”matt-tekniker” (毯子功 *tǎnzǐgōng*), denna term avser en rad volt- och snurrande volttekniker, som ofta utövas på mattor som ger skydd.
- ^{vi} Termen som används här (老師傅 *lǎoshīfu*) avser en position som enligt traditionen innehades av en person i en liten artisttrupp.
- ^{vii} Det Kinesiska kommunistpartiet.
- ^{viii} Luta överkroppen diagonalt framåt (衝 *chōng*) och diagonalt bakåt (靠 *kào*).
- ^{ix} Att dra in bröstet (含 *hán*) och skjuta ut det (腆 *tiǎn*).
- ^x En uppsättning krav för att göra rörelser mer estetiskt tilltalande, bokstavligt: vridande (擰 *nǐng*), lutande (傾 *qīng*), cirkulära (圓 *yuán*), böjda (曲 *qū*).
- ^{xi} De tre cirkulära rörelsevägarna: cirkeln på det horisontella planet (平圓 *píngyuán*), cirkeln på det vertikala planet (立圓 *lìyuán*) och siffran-åtta-cirkeln (八字圓 *bāzìyuán*).
- ^{xii} Artistiskt behärskande av: armrörelser (手 *shǒu*); ögonuttryck (眼 *yǎn*); poser och form (身 *shēn*); metoder (法 *fǎ*); och fotarbete (步 *bù*).
- ^{xiii} Att forma en pose (亮相 *liàngxiàng*).
- ^{xiv} Den vitalitet som klassisk kinesisk dans bör genomsyras av: ande, energi, själ (精 *jīng*, 氣 *qì*, 神 *shén*).
- ^{xv} Rytmtakt/kadens eller känsla (韻律 *yùnlǜ*) tillämpad på dans.
- ^{xvi} Kroppen leder armarna (身帶手 *shēn dài shǒu*); höfterna leder benen (胯帶腿 *kuà dài tuǐ*).